

"אמרי נהוראי" – פרשת "קרח"

במהלך ביקורו של הרב שטיינמן בחו"ל ניגש אליו יהודי בן 83 לבקש ברכה. שאלו רבינו: "ברכה למה?" [כנראה חשב והרי הנך גומר כבר את העולם הזה]. השיבו המבוגר: "לשלום בית...". אמר הרב שטיינמן: "יהודי בן 83 צריך כבר לדעת לוותר...". {יש אנשים שלוקח להם הרבה זמן לעשות דברים, כמו הסיפור על אותו קבצן מופלג שאמר: "הדרך הארוכה ביותר, היא הדרך המוליכה מכיסו של האדם אל כף היד שלי"...}

אברך שאל את הרב שטיינמן: "מה סוד הנישואין המאושרים?" ענה לו הרב: "הבעל צריך לדעת 2 דברים: הראשון, מתי לשתוק. והשני, מתי לא לדבר". והוסיף: "אלו 2 דברים שונים לחלוטין..." - לא תמיד חייבים לענות.

מסופר על מרן בעל ה"קהילות יעקב" שפעם נכנס אליו אברך אחד, שרבינו לא הכירו. האברך ביקש הדרכה בלימוד, הנהגות, ושיטת עיון ובקיאות, מה ללמוד בסדר א' ומה ללמוד בסדר ב'. רבינו השיב לו דבר דבור על אופניו באופן שהפליא את השואל. כאשר קם האברך ויצא, קרא לו רבנו לשוב אליו ואמר לו: "יודע אתה, צריכים לעזור בבית". האברך השתומם, זה עתה דיבר רבנו עמו על עניינים יקרים וחשובים, ולכן כאשר נקרא לשוב אליו חשב שמרן עומד להציע לו ללמוד גם בקבלה. ואמר בדעתו הלא גלוי לפני שהמדבר עמי רואה כמה צדיק מופלג אנכי [כמובן בלי גאווה...]. והנה הוא הרב מרצה באוזניו דברים שלא שיער בנפשו כלל. ומרן חזר והטעים באוזניו: "רואה אני עליך שאתה מתמיד גדול, אבל צריכים גם לתת יד בבית". {לא תמיד קל לעשות כמה דברים ביחד - אחד שואל את חברו: "מישהו סיפר לי כי נתת 50 ש"ח לטיפ לספר." - "אמת שמעת". "אבל ראיתי שהוא סרט ופצע את ראשך כמה פעמים, וגם הצמיד מדבקות נייר על השריטות כדי לעצור את הדם. זה לא ספר זה צייר!! איך מגיע לספר כזה, 50 ש"ח טיפ?" - "לדעתי מי שמסוגל להיות בו-זמנית גם ספר, וגם קצב, וגם חובש, וגם צייר, וגם מדביק טפטים, זכאי ל-50 ש"ח טיפ לפחות..."} התיישב האברך ואמר למרן שזכה ואשתו הינה יראת שמיים, ורוצה בכל לבה שילמד במסירות נפש ושיקדיש עצמו לתורה. ענה לו מרן: זוהי המצווה שלה, אבל המצווה שלך. כאשר תבוא בכל יום בצהריים לביתך חפש ודרוש מה יש לעשות כדי לעזור בענייני הבית". {לפעמים צריך להקשיב גם לסימני שפת גופו של הדובר מולך, ולא רק לדבריו המילוליים - כמו האדם שנכנס למספרה עם שיער ארוך מאוד, פנה אל הספר ואמר: "היי, נדמה לי כי גם בפעם הקודמת הסתפרתי אצלך." "לא ייתכן, משיב הספר. "והרי אני עובד כאן רק שנה אחת..."}

העלון להצלחת: אמי מורתי היקרה רוחמה בת אישה, ואחי היקר הראל בן רוחמה - על אשר נדבו ממונם עבור עלון זה.

"רש"י" - ומה ראה לחלוק עם משה? נתקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל, שמינהו משה נשיא על בני קהת על פי הדבור. אמר קרח, אחי אבא ארבעה היו, שנאמר ובני קהת וגו' עמרם הבכור נטלו שני בניו גדולה, אחד מלך ואחד כהן גדול, מי ראוי ליטול את השנייה, לא אני, שאני בן יצהר שהוא שני לעמרם, והוא מנה נשיא את בן אחיו הקטן מכולם, הריני חולק עליו ומבטל את דבריו -

כמה חשוב לוותר, כמה יכל קרח להרוויח אם היה מוחל על כבודו, ומתגבר על קנאתו -

סיפר הרב אליהו לופיאן, שבעירו היה יהודי נכבד אבל היה לו תאוות ממון ללא שיעור. כולם ידעו שעל הכול אפשר לדבר, אבל כשהגיע לענייני ממון כאילו נעשה 'חסר דעה' {אגב קמצן-מעשה באדם שנפטר, הגיע לגן עדן, עיינו בדינו ומצאו שבאותו יום תרם בנו סכום יפה לישיבה, לעילוי נשמתו. אי-לכך, פסקו את דינו לג"ע. הושב האיש בג"ע, נהנה ושמח, והנה כעבור 3 ימים, באו 2 מלאכים, תפסו באצילי ידיו וגררו אותו לכיוון גיהנום. הצטוו האיש. "היי, מה אתכם? והרי בני תרם סכום יפה לעילוי נשמת! אני אפילו לא הייתי עושה זאת בשביל עצמי! הסתובב אליו אחד המלאכים וגיחך בקול: "מצטעים אדוני, הצ'ק - חזר...". לימים כששכב על ערש דווי שמעו אותו ממלמל: "קחו מוסר ממני, מרגיש אני שעוד מעט אני הולך מן העולם, ועם כל זאת, אם אחד יבוא ויכניס בידי חופן מטבעות, אני אושיט מהר את ידי ואניח אותו תחת הכר למראשותיי..."

כאשר הגיע הגאון ר' שמואל הלוי וואזנר לגיל 101, החליט מנהל הביטוח הלאומי לערוך ביקור בביתו של הגאב"ד. במהלך השיחה ביקש האורח ממארחו החשוב שיגלה לו כיצד זכה לאריכות ימים שכזו? הגר"ש וואזנר השיב, "אם הנך רוצה לדעת במה הארכת ימים, תדע לך, שמעולם לא התערבתי במחלוקת שאינה שייכת לי!". {יש שזוכים ואף על גדולות-מוותרים, ומאידיך יש שאף על הדברים הפחות חשובים מעוררים מהומה!!! - ראש ישיבה עשה משתה גדול לכבוד בנו ששב מחו"ל, ראשו מלא בש"ס ופוסקים שלמד בישיבה. בתוך כל ה"מצב" נדחק לו גם שנורר קבצן אחד שראה סעודה בחינם והתיישב בקצה השולחן. בין מנה למנה, היה הבן, חתן השמחה, פותח ומספר בדברי פלפול וסברא, בין הדברים הזכיר גם קצת מחכמת העולם כדי לא להרדים את השומעים, 'מזה ומזה אל תנח ידך'..., ואמר: "פעם בימי קדם, חשבו כי העולם עומד על מקומו ואינו זז, באו גדולי המדענים והצליחו לגלות כי הוא סב על צירו כל הזמן..." קפץ השנורר המתנחל וקטע אותו: "שקר וכזב! אם כך, היה הקוגל שבראש השולחן מגיע גם אלי..."}

הודפס ב"דפוס חדוה".

"פיתוח הקול בדרך הכול" (בדרך אדון)

בס"ד תשפ"ב (מספר 3)

"מהי צרידות?"

בעיקר סוגי הצרידות הם :

1. עייפות קולית. 2. נגעים על הקול. 3. לחץ נפשי.

{...זמר צרוד תלה שלט ברחוב העיר- מחר תתקיים הופעה שלי, בשעה 17.00 בבית הכנסת הגדול. תהיה הסעה חינם: האופנוע ייצא בשעה 16.00 בדיוק...}

1. **"עייפות קולית"** - זוהי צרידות שמתאפיינת בשחיקה רצינית של מיתרי הקול, שלרוב אחרי מנוחה וטיפול עוברת בתוך יומיים...{הופעה של מרצה שקולו הרוס ושורט את הנפש- לא בתור מחמאה, נעצרה פעם בגלל שלקהל היה שיחת טלפון חשובה...}

2. **"נגעים על הקול"** - זוהי צרידות שמתאפיינת בנגעים שמפריעים לסגירה של מיתרי הקול. נגעים אלה הם התפתחות פוליפיים (גידולים שפירים), יבלות, בצקות, גידולים במיתרי הקול, ציסטה, דלקת זיהומית, זיהום, הידבקות של מיתרי הקול, עודף מתח של המיתרים כגון גרנולומות או ספסמודיק דיספוניה ועוד. צרידות כרונית כזאת יכולה להימשך-ללא טיפול חודש שלם, ובמקרים חמורים אפילו כמה שנים...{לפעמים בגלל צעקה אחת הקול שלנו מדרדר- נכנס הישיבישע'ר לחדר אוכל, ואחרי שימוש במרפקים שלא מביישים מאמן כושר, ישב עם האוכל בשולחן. הביט בחזור על השלל שלפניו ופרץ בבכי. ניגש אליו המדריך: "מה קרה לך? מדוע אתה בוכה? הרי ניצחת!" מחה הישיבישע'ר את דמעותיו ואמר: "כיצד אתאפק ולא אבכה, אם בשביל חתיכת בשר כזו קטנה, נשחט שור כזה גדול..."}

3. **"לחץ נפשי"** - זוהי צרידות שמתאפיינת בלחץ וכדומה שגורם לתחושת חנק ולסגר של מיתרי הקול ומכאן משתק בעצם את המערכת כולה.

איורים של סוגי צרידות:

1. גרנולומה במיתרים 2. בצקת במיתרים 3. פוליפ במיתרים

בגרוננו, בקצה קנה הנשימה, ממוקמים 2 מיתרי קול. מיתרי הקול הם איבר מורכב ורגיש, הבנוי משרירים, גידים, ציפוי רירית וסיכוך ביניהם. אנו מפיקים צלילים באמצעות הזזת מיתרי הקול תוך שאוויר זורם על פניהם. בכל פעם שהמיתרים נוקשים אחד בשני אנו שומעים צליל. צרידות נגרמת כאשר ישנה הפרעה לתנועת מיתרי הקול או אי יכולת של שרירי הקול לנוע כימים ימימה...{בדרך כלל אנחנו האחראים על הצרידות שנגרמת לקול שלנו, דברים לא נגרמים סתם בעולם- שהרי מי חפר את תעלת סואץ? -קמצן שאיבד במקום מטבע. ומי מילא אותה חזרה במים? -אותו קמצן, שלא מצא את המטבע והתחיל לבכות...}

צרידות באה לידי ביטוי בקול נמוך ומחוספס או באובדן זמני של יכולת הדיבור, קול צרוד יכול להישמע כמו קול בטון עולה או צווחני, קול עבה ונמוך, קול קשה ומחוספס, קול חלוש או קול שבור שבו נשמעים רק חלק מהטונים והמילים.

לפעמים אנשים מתרגלים לקול הלא בריא שלהם, אבל אין זה אומר שכך זה צריך להיות- {...ישב אדם במסעדה וביקש שיגישו לו ספל קפה משהובא לו מבוקשו אמר: "היי, אדוני המלצר, תן לי בבקשה כפית אחרת, כפית זו מטונפת בחלמון של ביצה." הסתכל בו המלצר בעיניים תמהות. "אז מה? וכי בחלמון של ביצה יחד עם הקפה, יש בעיה של שעטנז?..."}

אין כמעט אדם שלא היה צרוד מימיו...{יש דברים שלא יכולים להיות- כמו הסיפור על 2 השוטים שעמדו בראש גורד-שחקים והביטו כלפי מטה. "מה דעתך?" אומר שוטה א'. "אם אני קופץ, כמה זמן לוקח עד שאני למטה, יותר מהיר מהמעלית?" שוטה ב': "בערך שבועיים." שוטה א': "שבועיים? ואז אני מת?" שוטה ב': "בטח מת, זה פשוט ביותר מי נשאר בחיים אחרי שבועיים בלי אוכל, איזה שאלה מצחיקה זאת?..."}

ניתן להשוות את מיתרי הקול לשרירי אתלט. לדוגמה, רץ שאימץ את שריריו יתר על המידה עלול לגרום לעצמו דימומים, הצטלקות וקרעים בשרירים ובגידים, עד כדי פגיעה בכושרו וביכולתו לרוץ, כך גם לגבי מיתרי הקול.

עד שאנחנו לא מאבדים אותו, אנחנו לא זוכרים כמה הוא חשוב לנו, וכשזה כן קורה נעשה כמעט הכול כדי להחזיר אותו - הקול שלנו...{...כמו עם אותו קמצן שקרא בחדשות בעיתון "מיום זה בנק ישראל מבטל את השימוש באגורה." חבט הקמצן את כף ידו במצחו וצווח, "אוי ואבוי, ירדו לטמיון כל חסכוניותי"...}

להרחבה בנושא פיתוח הקול בשיטת "פיתוח הקול בדרך הכול" ממורה מוסמך ויר"ש (הוסמכתי ע"י אבי המורה הדגול אליהו זוהרי) אפשר להתקשר לפלאלפון: 0527116539 נהוראי זוהרי. או לאימייל: nz0527116539@gmail.com

